

[Ib Nørlund.]

man anfører som belæg for det, at gadebelysningen er for voldsom, og alt sådan noget. Hvis man kommer ind på de baner, så er der tale om besparelser, som vel til syvende og sidst bliver dyrere for alle.

Ministeren siger i redegørelsen, at sparekampagnen – altså det moralske pres – ikke er nok i sig selv, når det drejer sig om afsavn, som det meget let kan blive. Dette betyder – og hvis man skulle være i tvivl om det, kan man bare se, hvad præsident Carter skriver i sin redegørelse – at man først og fremmest vil ramme menigmand igennem skatter og afgifter på energien, sådan at vi kan komme ud for en systematisk politik, der sætter ind på en sænkning af levestandarden i energipolitikens navn. Vi har selv for nylig set et eksempel i dansk lovgivning på, at når man begynder at anvende sådanne afgifter, så skåner man uden videre de store. Vi fra vores side er og vil være imod en energipolitik, som efterlader mørke og kulde i de små hjem, og som forhindrer dem i at udnytte tekniske hjælpemidler i husholdningen og det daglige liv, og det, hvad enten argumentationerne derfor er åbenlyst reaktionære eller bygger på utopiske betragtninger.

Sluttelig vil jeg rejse endnu et spørgsmål med hensyn til energitilførsler. Det er et område, hvor det er indlysende, at vi må søge nye udveje; sådan som Danmark har været fanget af oliemonopolerne i årtier, går det ikke. Men hvorfor har man på dette område slet ikke prøvet at følge vedtagelserne fra Helsinki-mødet om europæisk samarbejde op på noget tidspunkt? Med hvilken begrundelse har man ikke reageret på eller i hvert fald ikke reageret positivt på de forslag, som de socialistiske lande har fremlagt om en aleuropæisk konference om energiproblemerne? Det ville dog være en udvej, som måtte spille en væsentlig rolle i en positiv energipolitik.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg kan forstå på ministeren, at han er enig med mig i, at regeringens energiplan ikke eksisterer. Det vil sige, at der i 1985 er behov for mindst 60 pct. større energiforsyning, end der er planlagt. Hvis man skal tro finansministeren, at det er uforsvarligt yderligere at finansiere et underskud på det offentlige budget ved indenlandske statslån og udenlandske statslån, så må den energiplan, som skal se helt anderle-

des ud, altså finansieres ved hjælp af skatter og afgifter. Da det ikke er småpenge, vi taler om, vil jeg godt have ministerens bud på, hvor stærkt vores indkomstskat eller vores afgifter skal stige i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt i forbindelse med det sidste problem, som er blevet rejst – hr. Ib Nørlund var også inde på det – gøre en enkelt bemærkning, som jeg burde være kommet med tidligere. Den kan have en vis interesse, fordi forvirrede mennesker påstår, at socialistisk folkeparti nu tænker fuldkommen, som kommunisterne eller VSerne gør. Jeg benytter denne anledning til at understrege en helt klar forskel: socialistisk folkeparti gik ind for en råenergiavgift, og vi beklager særdeles meget, at denne råenergiavgift ikke blev gennemført, og at provenuet af den ikke blev sikret til energipolitiske foranstaltninger. Vi er stadig væk interesseret i den sag. Vi mener, da den nu ikke blev til noget i denne omgang, at hvis man vender tilbage til den, så bør man sørge for, at den får en progressiv karakter. En progressiv råenergiavgift, der på den ene side opmuntrer til besparelser i energiforsyningen og på den anden side skaffer midler til energipolitiske foranstaltninger, må nok anses for en nødvendighed, og før eller senere vil man også indse det.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Til hr. Gert Petersen vil jeg sige, at vi i slutningen af 1976 bevilgede 20 mill. kr. til forskning og udvikling af vindkraft og solvarme, og at denne indsats vil blive fortsat.

Men herudover overvejer vi, om udviklingsfonden bør tildeles midler, som bliver øremærket til udviklingskontrakter inden for energiområdet, herunder produktion af solfangere og et udviklingsprogram for vindgeneratorer. Som jeg sagde, er der altså grænser for, hvor langt man kan gå med den nuværende teknologiske viden, men disse grænser er ikke overskredet, så vi kan godt bruge flere penge på dette område, hvad vi altså også har i sinde.

Til hr. Ib Nørlund vil jeg sige, at jeg kender ikke noget til, at militæret afbrænder olie, så det kan jeg ikke besvare.

Jeg er fundamentalt uenig med hr. Ib Nørlund i den betragtning, at hvis man indfører besparelserforanstaltninger på energiområdet, så vil det føre til mørke og kulde i de små